

Konopljan

GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

ŠT. 10 – XIV

OKT. 1935

CENA 20 DIN

VSEBINA:

Dvajset let delajo v Indu-

plati

Mnenje sindikata

Razprava na odprti partijski

konferenci

L. Zabukovec — proizvod-

nja v avgustu 1965

Odločni »JA« delavskega

sveta

J. Mavko — Prodaja v me-

secu avgustu 1965

Vesti

Na desetih naslovih smo

našli le sedem naslov-

ljencev

Zamenjava v vodstvu

DITTS-a

Edi Rojc petdesetletnik

Brane Zupan — Obvestilo

Brane Zupan — Nesreče v

avgustu

Brane Zupan — Pešci!

Vera Habjanova — Obvesti-

la iz kadrovske službe

Izdaja v 850 izvodih kolektiv

tovarne Induplati. Odgovor-

ni urednik Otmar Lipovšek.

Natisnila in klišee izdelala

Tiskarna »Jože Moškrič« v

Ljubljani

**Namestnik direktorja
dr. Jerovec
pozdravlja »dvajsetletnike«**

Dvajset let delajo v Induplati

Delavski svet je priredil sprejem za tiste naše sodelavce, ki so letos izpolnili dvajset let delovne dobe v INDUPLATI. Zaradi dopustov se je vabilu odzvalo le deset jubilarov, katere je pozdravil predsednik delavskega sveta Jože Klešnik in jim k dolgoletnemu delu v podjetju čestital in izročil spominske plakete.

Med prigrizkom, ki je bil za povabljenega pripravljen je goste pozdravil tudi namestnik direktorja dr. Franc Jerovec. V prijetnem pomenku, ki je sledil, so »dvajsetletniki« pripovedovali o tem in onem. Dolgoletne izkušnje so zanimale tudi nas, zato smo slavljenecem zastavili enotno vprašanje, kateri izdelek ste najraje delali. Te odgovore smo zapisali: Koncilija — 12 LD;

Matičič — previjanje 3,4 KK; Tolič — 2003, damast; Cimprič — artikel 2017/96; Pirc — 12 mehanično; Skok — 2012/130; Štrukelj — 7001 in 2015; Brojanova najraje dela v ročni mikalnici; Pavle Zupan — škrobljenje artikla 5000 in Anton Rogelj — kanafas 5010, 5011 in 5012.

Za Konoplan sem si zabeležil še izjavo predsednika našega upravnega odbora Pavla Zupana, ki je pripomnil, da v vsem času, odkar je zaposlen v Induplati, še ni bil nikdar v mokri predilnici.

Duhovit je bil odgovor dr. Jerovca na vprašanje: to stane tolk, to tolk in ono tolk. Koliko ostane? Doktor se je znašel in rekel: »Ostane tolk!«

MNENJE SINDIKATA

V četrtek 9. septembra je izvršni odbor sindikata v Induplati razpravljajal pod predsedstvom ing. Franca Verhovca o pomembnih vprašanjih iz našega kolektivnega življenja.

Uvodoma je predsednik ing. Verhovec referiral po predlogi, o gospodarjenju v Induplati, po uveljavitvi ekonomske reforme. »Referat je podal, na odprti Partijski konferenci, ing. Bergant,« je rekel tovariš Verhovec in prosil na koncu poročila za morebitne pripombe.

Bistvenih pripomb ni bilo, nekatera vprašanja pa so člani postavljali z namenom, da se pojasni. Tako je F. Lužar vprašal, za koliko časa je ustavljena gradnja nove oplemenitilnice, s katero smo pričeli pred nekaj več kakor letom dni. Predsednik je odgovoril, da to ne vemo, ker so gradnjo ustavili iz denarnih razlogov. Tovariš Lužar je še hotel vedeti, oziroma je pripomnil, da se bo s predlagano ukinitvijo mokre predilnice ukinila tudi belilnica. Skupna ugotovitev k temu je bila, da bo nekatere usluge za nas delala tovarna v Grosupljem, zato domača belilnica ne bo v celoti prenehala z delom.

Mara Vrebec, delavka v mokri predilnici in članica izvršnega odbora sindikata je pripomnila, da bo žalostno, ko bo ukinjena mokra predilnica, na kar je rekel ing. Verhovec, da je žalostno sedaj, ko v tem oddelku predilnice delamo nerentabilno (drage surovine, zastarel strojni park in nerentabilno delo).

Diskutanti so želeli še pojasnilo, kje bodo zaposleni v prihodnje (po ukinitvi mokre predilnice) ljudje iz

tega oddelka. »Mislili smo tudi na to«, je rekel predsednik, »in bomo prizadete zaposlili v konfekciji in delno v tkalnici.«

Še vedno so bili pomisleki, glede velikega števila prizadetih in pa, glede na starostno dobo, saj so v »mokri« zaposlene pretežno starejše delavke. Skupno je zaposleno v mokri predilnici 79 oseb in v motovilnici 45. V tolmačenju je bilo naglašeno, da ne bo vprašanje zaposlitve glede na veliko število, temveč glede na vrednost sproščene delovne sile. Kadrovska politika pa računa, razumljivo, tudi na naravno fluktuacijo, ki bo razredčila vrste zaposlenih v Induplati, je bilo rečeno zaključno.

Član Izvršnega odbora Franc Blejc je vprašal, če se pripravljajo tudi mojstri na reorganizacijo dela v podjetju, ker nam je znano, da smo imeli pionirske težave pri uvajanju sintetike v predelavo. Tedanje delo je bilo zgolj amatersko in opravljeno po naključju, dobro ali slabo. »Zategovali in popuščali smo zavore na statvah« je rekel Blejc »in pri tem delali napake.«

Ing. Verhovec je menil, da bo treba tudi na to misliti in seveda pripraviti ljudi za predelovanje sintetike.

S prejo smo založeni, kolikor to zahtevajo potrebe, je pripomnil predsednik ing. Verhovec na tozadevno vprašanje. Občasno nam manjka 16/1 bombažne preje, medtem ko imamo 16/2 dovolj na zalogi.

Menza

V nadaljevanju je predsednik poročal o novih cenah za živila, ki veljajo po uveljavitvi ekonomske reforme. »Nujna posledica je, da se ustrezno zvišajo tudi cene za kosila v naši menzi,« je rekel ing. Verhovec in poročal, da velja po kalkulaciji sedaj polna cena za kosilo 350 din. Za kosilo pa je plačal abonirani član našega kolektiva le 130 din. Razliko je regresiral kolektiv iz osebnih dohodkov.

V diskusiji, v kateri so sodelovali Marjan Slapšak, Franc Blejc, Brane Berglez in Danica Blejčeva so priporočili, da se ustanovi kontrolni organ, ki bi pregledal delovanje v menzi in preveril kalkulacije. Podobne organe imajo tudi drugod, je bilo rečeno, ter da se v naši menzi zavedajo, da so člani kolektiva, kadar imajo materialne potrebe, da pa so »samostojni«, kadar odločajo.

Izvršni odbor se je po končani razpravi odločil, da predlaga delavskemu svetu enotni ceni in to, 50 din za topli obrok in 200 din za kosilo s pripombo, da velja kosilo toliko za vse člane kolektiva in ne samo za abonente ali naprej prijavljene goste.

Na koncu so člani še sprejeli priporočila za nabavo ozimnice v organizirani obliki, kakor je bilo to že doslej običajno. Nalogo bodo pripravili in izvedli Viktor Ves, Franc Berglez in Ivan Vavpotič.

Brojanova prejema plaketo

Razprava o ekonomski reformi na odprti partijski konferenci

Ukinitve mokre predilnice ob novem letu, toda brez odpuščanja delovne sile. O mnogih vprašanjih bi morali poročati odborniki občinske skupščine.

V četrtek 2. septembra je OOKZ v Induplati sklicala konferenco, kjer so podrobno govorili o gospodarskem položaju našega podjetja v pogojih, po uveljavitvi gospodarske reforme. Kot gostje so se konference udeležili Jože Krevs, sekretar občinskega komiteja, Jože Klešnik, predsednik DS in ing. Verhovec, predsednik sindikata, oba v Induplati.

Uvodno poročilo o gospodarskem prilagajanju našega podjetja v ekonomsko reformo je podal šef tehnične službe ing. Srečo Bergant. »Proces preusmerjanja proizvodnje ni narekovala reforma, ampak smo k temu pristopili že predčasno in traja sedaj že tretje leto,« je rekel ing. Bergant. V nadaljevanju je omenil, da je reorganizacija omogočila intenzivnejši študij vseh vprašanj iz naše dejavnosti. Rekel je, da je pred vojno veljalo razmerje v ceni med bombažnimi in lanenimi tkaninami 1:2 v dobro lanenih, da pa se to razmerje danes več ne spoštuje. Visoke cene lanu izhajajo tudi od tod, da pridelujejo vedno manj te kulture. Nadomestilo za drago naravno vlakno iščejo danes tekstilci in predvsem kemiki v umetnem pridobivanju sintetičnih vlaken, kar bo v dohodni prihodnosti cenejše od pridobivanja naravnih vlaken rastlinskega izvora.

Žal danes potrošnik še ne pozna prednosti tkanin iz sintetične, je nadaljeval ing. Bergant. Neprijetno je obenem, da so predpisi dovolili znižanje cen za 21 % za tkanine iz bombaža, cene za lanene izdelke pa so se v kljub dražjim surovinam lahko znižale le za 8 %. »Tako smo v zapostavljenem položaju,« je zaključil to misel referent.

Tovariš ing. Bergant je nato govoril o skrajšanju fizičnega dela v našem podjetju prav zaradi nastalega položaja in pripomnil, da smo vkljub temu izpolnili predvideni finančni plan kar z 93 %. Seveda je treba hkrati poudariti, da je delo na zastarelih strojih z dragimi surovinami predrago in zato za nas nerentabilno.

K vprašanju rekonstrukcije, je ing. Bergant menil, da nimamo potrebnih sredstev in se ta v bližnji prihodnosti ne bodo realizirala, kakor smo to sicer predvideli. Vsekakor pa nam stanje veleva, da ukinito delo v mokri predilnici z novim letom 1966. V dogovoru smo s tovarno Motvoz in platno v Grosupljem, da nam bodo tam začasno delali usluge v predenju. Več o tem dogovoru bomo lahko članom kolektiva povedali kasneje, ko bodo ti razgovori končani.

V prodaji težimo za povečanim izvozom naših izdelkov, ker smo primorani uvažati strojno opremo za tovarno. Na zahodnoevropski trg bomo plasirali predvsem konfekcionirane izdelke in šotore. Razumljivo pa je, da se bomo na tujem trgu uveljavili le, če bomo konkurenčni v ceni, zato je naša naloga, da uravnovesimo stroške z proizvodnjo. Pri tem bomo morali urediti več nalog, kot: izpopolniti oplemenitilnico, spremeniti (delno) organizacijo našega dela in uvesti študij dela po REFA sistemu. K slednjemu bomo pritegnili 30 so-delavcev, katere bomo podrobno poučili o tem delu.

Spremembe, ki sem jih nakazal, je naglasil tovariš ing. Bergant, narekuje čas in ne le reforma. Če bomo hoteli proizvajati in zaslužiti, bomo morali bistveno spremeniti dosedanj pogled na naše delo.

Na vprašanje, kdo se bo v prihodnje še pečal s proizvodnjo lanenih izdelkov, je rekel tovariš Bergant, da tisti, ki bo v središču surovinske baze. Pri tem je mislil na sorodno tovarno v Osijeku in pripomnil, da tudi tam premišljajo o tem, ker so cene na tujem trgu za lanene izdelke sicer ugodnejše kakor na domačem, vendar pa je prodaja težavna, ker je treba inozemskemu kupcu prodajati po 30 % nižjih

cenah, kakor so dejanske cene za izdelek. To znižanje cen je pogojeno zaradi carinskih predpisov.

K vprašanju notranjih rezerv je rekel ing. Srečo Bergant, da smo to vprašanje v veliki meri uredili in, da bomo odslej morali misliti na jutrišnji dan in ne loviti vedno današnjega.

K vprašanju izdelovanja tkanin za gospodinjstvo je pripomnil Aron Zornada, obratovodja predilnice, da imajo za to danes v USA papirnate izdelke, ki so neprimerno cenejši od dragih tekstilnih. Takšni izdelki bodo v dohodnem času tudi pri nas na prodaj, zato je pravilna politika, ki predvideva preusmeritev izdelkov glede na porabo v daljši prihodnosti.

Sekretar OOKZ Induplati Franc Majdič je pozval diskutante, da se osredotočijo na bistvena vprašanja, kot so odvisna delovna sila po ukinitvi mokrega predenja in podobno. Rekel pa je, da je to dobro, da smo seznanjeni s podatki in mnenji, katere je nakazal v referatu šef tehnične službe.

V diskusiji je bilo povedano, da bomo v prihodnjih dneh montirali rekonstruirani predilni stroj ter takoj nato dali v rekonstrukcijo drugi predilni stroj. Na teh strojih bomo lahko predelovali vse to, kar nam veleva proizvodni program.

Ravno rekonstrukcija zastarelih strojev nam omogoča ukinitve mokre predilnice. V prihodnje bomo namreč predelovali surovine iz sintetične, katere imamo na zalogi v običajni količini. Nova naročila pa smo že dali dobaviteljem v tujini, z domačimi izdelovalci sintetičnih vlaken pa smo v dogovoru, da nam jih bodo dobavili. Ustrezna pogodba z domačim proizvajalcem sintetičnih vlaken sicer še ni sklenjena, bomo pa tudi to uredili v dohodnem času.

Glede odvečne delovne sile, ki bodo nastale z ukinitvijo dela v mokri predilnici, je ing. Bergant ponovno rekel, da uprava tovarne računa s tem, da je ne bo treba odpuščati, ampak se bo zmanjševanje števila zaposlenih prepustilo naravni fluktuaciji in izstopom izpodjetja zaradi upokojitve.

Lovro Giovanelli, mojster v filmski tiskarni, je hotel vedeti, kaj je s stroji, o katerih smo predčasno govorili. »Mislim,« je rekel tovariš Giovanelli, »na stroje za oplemenitilnico, mislim na razpenjalno sušilni stroj, katerega smo se namenili kupiti.«

Šef tehnične službe ing. Bergant je rekel k temu, da so potrebni načrti pripravljeni. Urejeno je tudi s posrednikom Intertrade, ki je pripravljen prevzeti ustrezne kompenzacijske posle. Težave so nastale le v naših bankah, ki niso pripravljene prevzeti garancije za realizacijo kompenzacijskih poslov. Iz tega razloga

Na odprti partijski konferenci

tudi ni izgledov, da bi v bližnji prihodnosti zgradili novo oplemenitilnico, ampak bomo kot prvo rešitev adaptirali nekdanje skladišče pomožnega materiala, ter tja preselili skladišče gotovega blaga. Prostore današnje adjustirne pa bomo uredili v delovni prostor za oplemenitilnico, katero bomo s tem prostorninsko povečali.

Tovariš Krevs je vprašal, če smo že poizkusili uvesti delovne norme po zahodnih merilih. V odgovoru je bilo rečeno, da smo se te možnosti oprijeli in to v konfekciji, kjer nam je poznana cena za določeni izdelek na inozemskem trgu, sedaj pa je naša stvar, da lastne stroške uskladimo s to ceno, ki je znatno nižja od sedanje. To, je bilo povedano dalje, nas usmerja k temu, da izdelujemo v prihodnje le še predelane tkanine, ker je samo v teh izdelkih zagotovljen zaslužek.

Ekonomist Marjan Regent je dodal, da je pravilno, kar je povedal v svojem referatu ing. Bergant in sicer, da se moramo na tujem trgu uveljaviti in primerno utrditi, ker bodo tujci kupovali naše izdelke le, če bodo poznali renomirano ime našega podjetja. »Prehod od sedanjega stanja do tega cilja bo vsekakor boleč,« je rekel tovariš Regent, »toda, s to investicijo ne smemo več odlašati.«

Celotna in celovita ugotovitev glede na ekonomsko reformo je, da moramo v reformi vsi sodelovati in biti hkrati pripravljeni tudi na neprijetnosti, ki nas lahko doletijo. Iz diskusije je bilo mogoče izluščiti ugotovitev, da se člani našega kolektiva tega v celoti zavedajo. Obratovodja tkalnice, tovariš Franc Jeraj je pripomnil, da je njegov obrat dosegel z 16 % manj zaposlenimi enak učinek in pri tem uspel izboljšati kakovost izdelkov in zmanjšati izmeček. Naglasil je, da takšna delovna vnema izhaja iz težnje po večji produktivnosti.

Na vprašanje tovariša Krevsa če smo in za koliko smo povišali osebne dohodke po uveljavitvi reforme, je bilo v odgovoru povedano, da za 10 %, kar pa ni utrjeno, ker zavisijo naši osebni dohodki od proizvodnje in prodaje izdelkov.

Diskutanti so se nadalje zanimali, kako je bilo s cenami v komuni Domžale, nakar je rekel tovariš Krevs, da posebnih neprilik ali nepravilnosti ni bilo. Tovarišica Mara Jerajeva je na to pripomnila, da ne deli tega mnenja in pravi, da je domžalska komuna med najdražjimi. Zopet je odgovoril tovariš Krevs in menil, da bi morali odgovore na to vprašanje iskati pri naših občinskih odbornikih, ki so glasovali za nove cene.

Mara Jerajeva je nadaljevala diskusijo s pomislekom, da je z gospodarskega in potrošniškega vidika nepravilno, da obstoja v domžalski občini eno samo trgovsko podjetje Napredek. Sekretar Krevs je dejal, da se je v tem pogledu tudi v Domžalah nekaj premaknilo, upamo pa lahko, da bo v prihodnje še boljše. Navzoči so še pripomnili, da je treba rezerve iskati ne samo v industriji ampak tudi v trgovini, v pekarnah in mesnicah ter drugod. M. Regent je še naglasil, da je celo v kapitalizmu uveljavljeno načelo, da so osebni dohodki v industriji enaki onim v trgovini. »Zakaj pri nas v tem pogledu vedno odstopamo?« je hotel vedeti.

Glede investicij, je izjavil tovariš Krevs, je prišel čas, da pričnemo s temi investicijami tudi gospodariti. Popolnoma pravilno je, da smo ustavili odpiranje novih gradbišč.

Sekretar Franc Majdič je želel pojasniti, kaj je storil občinski komite ZK Domžale, za informiranje članstva o novi gospodarski reformi. Jože Krevs je nanizal v odgovor številne sestanke, ki so bili, v enem primeru celo v celoti posvečeni temu vprašanju oziroma tolmačenju namena sedanje reforme. Občinski komite je izdal tudi svoj bilten, ki obširno razpravlja in daje smernice za delo po tem vprašanju.

V nadaljevanju je podal sekretar Krevs pregledni podatek, ki pravi, da imamo v slovenskem merilu zaposlenih le 1,3 % oseb z visokošolsko izobrazbo, da pa

je ta procent v domžalski komuni komaj 0,6. K pripombi, da so ljudje nezreli, ker odklanjajo visokokvalificirano delovno silo je rekel, da je to zaskrbljujoč pojav, ko v tem času odpovedujemo in krajšamo štipendije, razveljavljamo pogodbe s štipendisti in podobno. Sodobno gospodarstvo nas bo prisililo, da bomo na ta primer gledali drugače.

Inženir Srečo Bergant je menil, da bi morali pričeti z iskanjem notranjih rezerv pri vrhovih, kjer je cela vrsta nepotrebnih administrativnih uslužbencev. Kot primer je navedel MTT Maribor, kjer je direktor zahteval, da mu predložijo v enem prostoru vse tiskovine in obrazce, katere morajo delavci in uslužbenci te tovarne redno ali periodično izpolnjevati. Rezultat je bil porazen.

Sekretar občinskega komiteta je k temu pripomnil, da je naša naloga v reformi, da naredimo red povsod.

Tovariš Bergant je rekel, da bi brez nadaljnega skrčili delovno silo za 20 %, če bi sprostili oziroma opustili zahtevo po prav nemogočih podatkih.

Doktor Mitja Sircelj je dejal, da je tipičen primer strašno zakomplicirana administracija v zdravstvu.

Sekretar Krevs je odgovoril, da je že VIII. Kongres ZKJ nakazal smernice v tem smislu. Člani in državljani so se s tem tudi strinjali, zato bomo gotovo nekaj dosegli, če bomo te naloge izvedli.

K vprašanju nedokončanih gradenj v Domžalah je bilo pojasnjeno, da bodo zdravstveni dom dokončali, vendar brez obeh predvidenih paviljonov. O pošti in o komunitycentru ni bilo tolmačenj.

Na koncu konference je sekretar občinskega komiteja Jože Krevs pozval vse navzoče z besedami: »Člani ZK, bodite po najboljših močeh akterji za sprejete sklepe!«

Sklepe katere je sprejela konferenca, objavljamo pod »vestmi«.

Proizvodnja v avgustu 1965

Za proizvodnjo v avgustu je značilno, da po več mesecih pomanjkanja materiala in zastojev v zvezi s tem, v tem mesecu prvič ni bilo bistvenih zastojev zaradi materiala. Manjša proizvodnja v tkalnici je rezultat pomanjkanja obratnih sredstev za nabavo surovin in s tem v zvezi, namernega zmanjšanja proizvodnje nekaterih artiklov.

Dosežena proizvodnja je bila po obratih naslednja:

	Plan avgust 1965	Indeks avgust 1964
Predilnica	108,9 %	88,3 %
Tkalnica	84,0 %	95,0 %
Plemenitilnica	79,7 %	96,8 %
Tiskarna	135,0 %	142,3 %
Konfekcija	40,0 %	54,4 %

Kvaliteta izdelkov je bila nekoliko boljša kot v juliju, vendar je še vedno zaskrbljujoč velik delež tkanin iz sintetične v manjvrednem blagu, pri sorazmerno nizki proizvodnji teh.

Delo v konfekciji se je v zadnjem času občutno spremenilo. Od naših tradicionalnih artiklov, kot so zarobljeni prti in razne garniture, že dalj časa pospešeno izdelujemo izvozne artikle, ki pri manjši vrednosti tkanine, zahtevajo več vložnega dela. Zato so tudi rezultati, izraženi v procentih, nizki in ne moremo ocenjevati uspešnosti dela v tem oddelku po teh številkah.

Odločni »JA« delavskega sveta

Na svoji V. seji je DS v sredo 22. septembra razpravljala o okvirnem planu količinske proizvodnje v letu 1966, o poročilu poslovanja v prvih osmih mesecih letošnjega leta, o našem predvidenem razvoju v novih pogojih dela. Delavski svet je dal nadalje pristanek za vzpostavitev stikov z novoustanovljeno poslovno banko in sklepal še o nekaterih predlogih pod točko »razno«.

Inženir Bergant je delavski svet seznanil z okvirnim planom količinske proizvodnje za prihodnje leto. V pismenem materialu za člane samoupravnih organov so bili tudi številni podatki, tako da je bilo poročanje in sklepanje o predlogih hitro vkljub tehtnosti sklenjenega.

O našem delu v osmih letošnjih mesecih je podal prikaz dr. Jerovec. Prikaz je bil ekonomsko-finančnega značaja. Kljub manjšemu številu zaposlenih, smo v krajšem času uspeli uresničiti vse planske naloge.

O reorganizacijskih nalogah, katere nam bodo omogočile uresničiti proizvodne naloge v prihodnjem letu, je govoril šef tehnične službe ing. S. Bergant. V diskusiji k temu vprašanju so se člani zanimali za podrobnosti. Zaključno so sprejeli ustrezní sklep, katerega objavljamo pod vestmi.

K ustanovitvi poslovne banke je podal tolmačenje dr. Jerovec. »Poslovne banke bodo ustanovljene od gospodarskih organizacij,« je rekel dr. Jerovec in nadaljeval: »Te banke bodo gospodarske organizacije in s tem poslovni partner v gospodarstvu. S svojim poslovnim skladom bodo vodile gospodarsko politiko na določenem področju. Bank bo v primerjavi s se-

danjim številom teh ustanov manj,« je zaključil dr. Jerovec.

Delavski svet se je strinjal z izvajanjem referenta in sklenil, da Induplati pristopi k banki kot partner in zato naveže stike za podrobnejše razgovore.

Kaj je delavski svet sklenil k posameznim vprašanjem pod točko razno, berite v vesteh!

Prodaja v avgustu 1965

Proti pričakovanju je bil promet v avgustu dober, saj smo plan prodaje dosegli 95,6%. Vzrok temu je precej desortirana trgovska mreža, ki je bila v mesecu juliju izpraznjena; svoj vpliv pa imajo tudi višje cene, po katerih smo v avgustu že prodajali svoje proizvode. Po približni oceni gre na rovaš višjih cen nekaj okoli 6% vrednosti prodaje. Zaradi uveljavljanja nove gospodarske reforme ne moremo trditi, da je tržišče že povsem urejeno, saj že od posameznih predelovalnih podjetij nimamo izjav, v kakšnem svojstvu so in blago ne moremo pošiljati, odnosno ne fakturirati.

V trgovski mreži pa nastopa že novi moment, in sicer združevanje podjetij, tako grosističnih, kakor tudi detajlističnih, in se previdno omejujejo pri nakupih. Svojo vlogo odigravajo tu še krediti, katere posamezna podjetja še vračajo bankam. S tem je seveda ukinjen nakup blaga od proizvajalcev.

Makulature smo imeli v avgustu 3416 m².

IZVOZ:

Mesečni plan prodaje v izvozu smo presegli za 135,66%. Letni plan pa smo presegli že za 26%.

Vesti

Na desetih naslovih smo našli le sedem naslovljencev

Sindikata je obiskal in obdaril naše bolnike ob priliki tovarniškega praznika

Megla se je že umikala, ko smo sedli Francka Simenc, Majda Škrinjarjeva in jaz v fičkota in se odpeljali na obisk k našim bolnikom. Sindikat je na svoji zadnji seji sklenil, da ob priliki sedemnajstega septembra obišče bolne člane našega kolektiva ter jim prenese pozdrave in jih simbolično obdari s pet tisoč dinarji. Naloga je bila poverjena nam imenovanim.

Francko Lavtar smo našli doma, v družbi svoje družine. Pomagala je sinku pri domači nalogi. Našega obiska je bila vesela, še bolj pa dejstva, da ji ni treba več nazaj v »špital.«

Ko se bo vrnila na delo — to si želi čim prej — bi rada, da bi dobile delavke z njenega delovnega mesta novi prostor, ker na sedanjem zelo piha. Tega ne čutijo tisti, ki so zdravi, je rekla in za konec pripomnila: »v začetku ni tako hudo zgledalo, sedaj pa sem že toliko časa v bolniški.«

Z željo po skorajšnjem okrepanju in nazdravljenju s šilcem domačega likerja smo se poslovili.

Francko Blejčev smo obiskali, ko je ravno zajtrkovala. Njena noga je že dolgo bolna. Pripomnila je, da je že marca letos poteklo dve leti, kar boluje na tem. Letos marca je potekla tudi že delovna doba, ki ji dovoljuje odhod v pokoj. Vse je pravočasno uredila in prošnjo za upokožitev vložila, pa — do danes še ni rešitve. Taki primeri administrativnega zavlačevanja hkrati višajo odstotek bolnikov in, ni vrag, da smo zato nad 4% odstotki, kolikor jih predpisi predvidevajo kot primerno mero.

Na vprašanje, kako živi, je odgovoril kar njen soprog. Rekel je: »Kakor v arestu, saj nikamor ne more!« Nerodnost je še v tem, da ji tudi ortopedskih čevljev niso naredili po meri in jih ne more obuti. Glede obolenosti in priznanja invalidnine pa je menil neki zdravnik v Ljubljani, da ima smolo, ker boluje na gležnju, kjer ne priznajo invalidnine, če bi bila bolna na kolenu ali v kolku, bi bila zadeva enostavna, je menil zdravnik, na gležnju pa ne priznavajo. Ali ni to (birokratska) nerodnost.

Razmišljali smo o tem in se poslovili od prijaznih Blejčevih ter se napotili še k Vincencu Dorniku. Ni bil sam, ko smo ga obiskali. Obiskal ga je sosed. Pogovor je potekal ob spominih na preživeli dopust na Mali planini, kamor Vincenc rad zahaja. Žal so redki, ki obiščejo naš dom na Mali planini, sem si mislil in bil hkrati vesel, da srečaš znanca, kateremu še vedno ni nemogoče stopiti 1530 m visoko v planino. No, tovariš Dornik nam je še posredoval obisk pri Jožetu Žagarju mlajšemu, ki pa našega obiska še ni registriral. Sam sem pa vprašal starega pristaša nogometašev Induplati, kaj sodi o nedeljskem srečanju z rivalom iz Doba. »Jaršani se bodo morali držati, da jih ne bodo na hitro zavrteli,« je odgovoril na vprašanje in dodal, da vkljub temu računa na obe piki.

Naslednji obisk smo napravili pri Mariji Dececo. Malce presenečena nad pozornostjo nas je sprejela, kar pred bratovo gostilno na Rodici. »Jaz že delam nekaj časa po štiri ure,« nam je rekla. Nerodnost, da tega nismo vedeli tudi mi. Vseeno smo se prijetno pogovorili. Povedala nam je o težavah, ki jih ima po ope-

Majda Skrinjarjeva
in Tilka Podboršek

Tončka Abunar

Tudi po trkanju
»s pestjo«
se pri Pavlijevi
ni nihče oglasil

Marija Jerovšek

raciji. Dve uri na delu še kar gre, potem pa je težko, je pripomnila. Upajmo, da se ji bo sčasoma zdravje v celoti povrnilo in bo lahko vse štiri ure delala brez večjih težav.

Marija nam je še povedala, da ima sedaj urejeno stanovanjsko vprašanje in je tudi z delom v podjetju zadovoljna. Posebej je pohvalila tople obroke, katerih se vedno poslužuje. Prehrana je v Induplati res urejena.

Še stisk roke in še enkrat voščilo v imenu našega sindikata in že smo hiteli s fičkom po »prepovedanem odcepu« proti Viru in Dobu, kjer prav na samem stanuje **Angela Pavli**. Toplo jesensko sonce nas je grelo v jezi, ko smo zaman trkali na vrata in okna njenega doma. Nihče se ni odzval. Kasneje so nam povedali, da je tudi v ambulanto ni bilo, zato smo sklenili, da pet tisočakov vrnemo v blagajno.

Na Škrjančevem smo na domu **Tilke Podboršek** slikali kar njenega sina in njegovo prijateljico od sosedovih. Mamica je šla po kruh, nam je plahko rekel mali Janezek in res smo nekaj kasneje srečali Tilko pri peku ter se tam pogovorili. Tilka mora zopet v bolnico. Z njenim zdravjem res ni čisto v redu. Kadar jo zaloti dež, je premagana, nam je pripovedovala in bila našega obiska izredno vesela ter sporočila pozdrave za vse člane v kolektivu hkrati z zahvalo za prejeto darilo. »Ni denar vse, ampak pozornost, katero posveča sindikat bolnim članom,« je rekla.

Za slovo smo ji želeli uspešno operacijo in skorajšnje nasvidenje v kolektivu.

Franca Anžiča smo dolgo iskali. Vaščani v Radomljah so nas napotili na vse mogoče naslove. Slednjič smo le našli njegov dom toda — bil je zaprt in — zopet smo prepustili odločitev o petih tisočakah izvršnemu odboru sindikata.

Kje stanuje **Avgust Kaplja**, nam je povedala soproga Edija Rojca. Pri Kapljevih doma so bili mama in otroci. Slikali smo nje, ker je oče že devet dni v bolnici. Nič kaj laskava ocena za našo statistiko, sem si mislil in družno z Francko in Majdo naročil lepe pozdrave za očeta Avgusta z naročilom, da se kmalu pozdravi in se vrne domov.

Upajmo, da se moja (in naša) želja kmalu izpolni.

Po mnogih ovinkih smo »zajadrali« v osrčje Nožic ter iskali številko 27. Marije Jerovšek ni nihče poznal, in vendar se je tako glasil zabeležen naslov. Ze nas je spremljala gruča predšolskih otrok, katere smo — razumljivo — tudi slikali in se obupani nad našimi podatki odpeljali v Preserje, kjer smo obiskali

Tončko Abunarjevo. Bila je doma. Pravkar je za moža sina in sebe pripravljala kosilo (ura se je bližala že dvanajsti). Na sistematskem pregledu so ugotovili bolezen in, kar takoj je morala na operacijo. Prepričani smo, da je uspela, operacija namreč in bo Tončka v prihodnje brez skrbi.

In kaj nam je povedala Abunarjeva. V tovarni ji sodelavci preveč radi zmaknejo voziček, kadar pelje odpadke na smetišče. Če ni vozička pa mora delo opraviti brez njega. To je težko. Glede doma pa, to je še bolj neverjetno, je še težje. Stanujejo v eni sami sobi v izmeri 4 × 4 m, v kateri živi z možem in sinom. Stanovanje, ki je omejeno na en sam prostor služi kot dnevna soba, kuhinja in spalnica. Tudi shramba in klet je hkrati. O obednici verjetno Tončka Abunar še slišala ni. No, soba je tako zasedena s pohištvo, ki sodi v stanovanje, da mora sin, ki je odrasel spati na ležalnem stolu, ker postelje nimajo kam postaviti. Neverjetno, pri vsem tem pa sem še sam »nemočni« predsednik hišnega sveta tod!

Ne, res ne vemo, kako živijo tisti, ki so običajno zadovoljni res z najskromnejšimi zahtevami!

Med dvanajsto in trinajsto uro smo se oglašili še v ambulanti, kjer nam je sestra Maruša povedala, da se ni nobeden od obiskanih ta dan oglasil v ambulanti. Sestra Maruša nam je nadalje pomagala pri preverbi naslova za **Marijo Jerovškovo**, kjer imajo na-

pisan poleg Nožice 27 še Našice 27. Tam smo Marijo tudi našli.

Se enkrat smo se vsedli v fičkota in se odpeljali proti Komendi. Še dvakratna preverba naslova in že smo se ustavili, tokrat poslednjič, pred hišo v kateri stalno stanuje družina Jerovškova.

Prikovana na posteljo nas je veselo pozdravila Marija. Novembra lanske leto je imela nezgodo z mopedom. Od tega dne še ni stopila na noge z namenom, da bi kam šla. Kdaj bo, ne vemo, upajmo pa, da bi to bilo v bližnji prihodnosti. Sicer pa so ji zdravniki obljubili, da bo lahko pričela zopet hoditi v oktobru letos.

Posebnih želja Marija Jerovškova ni imela, kako tudi, ko pa je bila članica kolektiva komaj 7 mesecev, ko se je zgodila nesreča. Premalo znancev se je nabralo v tem času in sodelavcev tudi ni, ki bi stanovali v bližini. Žal tudi Konoplana doslej še ni prejela. Spet sem se zamislil nad našo statistiko, administracijo in »zbiracijo« podatkov, ki kdo ve komu služi.

Obljubili smo ji, da ga bo odslej prejela. Zagotovo vem, da je prejela že tudi številko 9/XIV — september 1965.

Po petih urah obiskovanja in iskanja smo se vrnili v Induplati. Pet ur, ki so dovolj dolge, da lahko marsikaj vzemo, KAKO ŽIVIMO NAŠI BOLNIKI.

Komentarja ne bom napisal, tega prepuščam vam, dragi bralci Konoplana.

O. Lipovšek

SKLEPI, SPREJETI NA ODPRTI PARTIJSKI KONFERENCI

1. Čimprej izločiti mokro predilnico iz procesa proizvodnje.
2. Pospešiti izgrajevanje in dopolnjevanje strojnega parka za predenje sintetične in mešanice.
3. Menjati asortiment proizvodnje v korist bombažnih izdelkov in izdelkov iz sintetične.
4. Pospešeno razvijati oddelke za končno proizvodnjo — konfekcijo predpasnikov in šotorov s ciljem, usmeritve za izvoz.
5. Pripraviti proizvodnjo konfekcije po sistemu deljenih sredstev.
6. Pospešiti modernizacijo podjetja s posebnim povdarkom na oplemenitilnici.
7. Upeljati študij dela z izdelavo organizacije delovnih mest, uvedbe časovnih in materialnih usmeritev.
8. Izdelati analitično oceno delovnih mest.
9. S proizvodi afirmirati naše podjetje v inozemstvu.
10. Misлити na rekonstrukcijo tkalnice.

OMEJENA PORABA ELEKTRIČNE ENERGIJE

Uprava za distribucijo električne energije je že začetkom septembra naročila večjim potrošnikom električne energije, da omejijo porabo v času »konic«, na najmanjšo možno mero. Konice v potrošnji električne energije so zaenkrat omejene na čas med 11. in 13. uro in 19. ter 21. uro.

TEČAJ »ŠTUDIJ DELA«

Uprava podjetja Induplati je pripravila za 30 svojih članov tečaj ŠTUDIJ DELA. Tečaj je trajal 10 dni in to od 6. do vključno 16. septembra. Tečaj je bil pripravljen po REFA sistemu.

DELAJSKI SVET JE NA V. SEJI SKLENIL:

- da se v celoti strinja z okvirnim planom količinske proizvodnje za leto 1966;
- zadolžiti tehnično, ekonomsko in druge službe v podjetju, da z reorganizacijo dela in poslovanja omogočijo kolektivu uresničitev proizvodnih nalog v prihodnjem letu;
- uveljaviti s 1. oktobrom nove dnevnice v višini 4000 din (za vaje 2000 din). Stroški za nočnino se, po predložitvi računa, povrnejo v višini 90 %.

— Določi novo odškodnino za prevoze (službene) z zasebnimi vozili, in to:

z avtomobilom do 1000 ccm 55 din za km (nad 500 km à 50 din);

z avtomobilom nad 1000 ccm 65 din za km (nad 500 km à 60 din).

— Naši trgovski zastopniki dobijo plačan prevožen km pri izvrševanju njihove službene dolžnosti 45 din/km.

— Od 1. okt. 1965 dalje veljajo nadalje nove tarife, katere so dolžni plačati člani kolektiva za najetje tovornega avtomobila, kombijev ali avtobusa. Cene so naslednje: OM in TAM, 80 din/km + šofer; nečlani kolektiva 200 din/km; kombi, 50 din/km + šofer; avtobus 100 din/km + šofer; nečlani kolektiva 250 din/km.

TVD Partizan Jarše plača za uporabo avtobusa tudi v prihodnje samo stroške za šoferja.

— da se strinja s prodajo stanovanj iz svojega stanovanjskega fonda. S pogoji bodo zainteresirani seznanjeni kasneje.

— Poleg uveljavljene pravice, da si lahko dajo člani na osnovi delovnega naloga izvršiti kakšno delo v naših delavnicah, so naročniki del dolžni plačati v mizarški delavnici 200 din za strojno uro in v ključavničarski delavnici 400 din za strojno uro. Delavčeve ure za izvršeno uslugo plača naročnik posebej.

— Podjetje bo tudi v letošnji zimski sezoni organiziralo prevoz naših delavcev na delo in nazaj z avtobusi. Koristniki voženj so dolžni plačati v prihodnje 1000 din mesečno med tem, ko jim znesek nad 1000 din povrne blagajna podjetja.

— Na predlog sindikalne podružnice Induplati je DS sklenili določiti novo ceno za kosilo, ki velja od 1. oktobra letos dalje 200 din za člane kolektiva in njegove nepreskrbljene otroke. V izogib nepravilnostim se priporoča obratu družbene prehrane, uvesti pogoje nadzor nad upravičenostjo za te bonitete.

— Ureditev koriščenja odmorov v oplemenitilnici ter ureditev glede plačevanja dela ob prostih sobotah v konfekciji, je DS odstopil svetom ekonomskih enot v oplemenitilnici oziroma v konfekciji.

Zamenjava v vodstvu DITTS-a

Triindvajsetega septembra je moral inženir Branko Novak na odsluženje vojaškega roka. Nova določila pravijo, da fantom, ki odidejo v JNA ne preneha delovno razmerje temveč to le za določen čas zasp. Zaradi tega se od inženirja Novaka ne poslavljamo drugače, kot od tistih, ki nas pač za določen čas zapuste.

In vendar je ime ing. Branko Novaka povezano z dejavnostjo, katero bodo morali vsaj za čas njegovega odhoda opravljati drugi. Inženir Novak je bil predsednik DITTS-a Jarše. Njegov naslednik je ing. Cveto Torkar. Nadalje je bil ing. Novak fotoreporter Konoplana, pri tem delu ga bosta nasledila Ivo Sešek in ing. Franc Verhovec.

Ob odhodu želimo »mladem vojaku« obilo lepih spominov na naš kolektiv ter prijetno življenje v vojaški suknji.

Urednik

EDI ROJC

PETDESETLETNIK

V ponedeljek 30. avgusta letos je Edi Rojc praznoval svoj petdeseti življenjski jubilej.

Tovariš Rojc se je rodil na Hudnem leta 1915 in v domačem kraju obiskoval osnovno šolo. V Induplati se je zaposlil 1. februarja 1950. Sprva je bil vrtnar in poljedelec. Po razpustitvi industrijske ekonomije je skrbel za zelene nasade v podjetju in sčasoma postal vodja zunanjih delavcev. To je še danes.

Edija poznajo prav gotovo vsi, ki so vsaj nekaj let v podjetju v službi. Imel je že mnoge funkcije in bil član samoupravnih organov, kjer se je dosledno zavzemal za procvit podjetja in za sodelavce. Večkrat se je oglasil tudi v našem listu s prispevki, ki so vnesli zanimivosti in kratkočasje v poedine številke.

Malce pozno želimo tovarišu Ediju tudi mi vsi »šče mnogo zdravih in zadovoljnih let« med nami in doma.

Urednik

OBVESTILO!

Iz meseca v mesec je število nesreč na delovnih mestih v podjetju ali na poti v službo in iz službe vedno večje. Vzroke teh nesreč je včasih težko odkriti. Pogosti so primeri, ko pride ponesrečenec šele po nekaj dneh prijaviti nezgodo. Takrat pa je težko ugotoviti, na kakšen način in po kateri krivdi je prišlo do nesreče. So tudi primeri, ko so priče dvomljive. Po zakonu je določeno, da se mora vsaka nesreča prijaviti v 24 urah po nesreči.

Da bo vsaka prijava nesreče točna, vzroki nesreč takoj odklonjeni ter, da se s tem zmanjša število nesreč, je bila v podjetju, dne 6. 9. 1965 ustanovljena v okviru HTV službe posebna komisija, ki bo ugotavljala vzroke, zaradi katerih je prišlo do nesreče, nepravilnosti pri prijavljanju nesreč in podobno.

Nesreče v avgustu 1965

V mesecu avgustu je bilo v naši tovarni sedem (7) nesreč. Vse nesreče so se pripetile pri delu v tovarni. Od vseh nesreč je samo ena imela za posledico daljši bolniški stalež, ostalih šest pa je bilo lažjih, tako da so zahtevale le nekaj dnevni bolniški stalež. Skupaj je bilo zaradi nesreč izgubljenih 43 delovnih dni v mesecu avgustu. Za dve nesreči iz meseca julija pa je bilo izgubljenih v avgustu 45 delovnih dni, kar da skupaj 88 delovnih dni.

Tkalnica:

1. Jožefa Černivec (26), tkalka. Pri snemanju blagovnega valja s stroja ji je valj pritisnil prst na levi nogi.
2. Elizabeta Lisjak (23), tkalka. Pri zamenjavi valja ji je valj pritisnil kazalec leve roke in ga zlomil.
3. Ladislav Ajtnik (25), pomočnik mojstra. Pri montaži vzmeti mu je spodletel izvijač in vzmet ga je udarila med palec in kazalec leve roke.

4. Ivanka Šimic (28), tkalka. Ko je hotela odrezati nitko pri blagu jo je udarilo kladiivo tkalskega stroja v palec leve roke.
5. Rezka Pavlič (51), tkalka. Pri zagonu stroja se je zlomila ročica za zagon stroja. Oster del ročice ji je pri tem porezal podlaht desne roke.

Pripravljalnica:

6. Miro Šimic (30), mojster. Ker je bila v prostoru tema je z ного brnil v železno palico in si poškodoval palec na nogi.

Vzdrževalni obrati:

7. Drago Mrdjenovič (40), obratni ključavničar. Pri popravilu stroja sta mu snemalna sekirica in snemalni valj priščipnila noht sredinca leve roke.

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. Gosar Ivo, del. v prejemarni, vstopil dne 2. 8. 1965,
2. Košenina Franc, tekst. tehnik, vstopil dne 6. 9. 1965,
3. Jagodic Ana, prikojevalka, vstopila dne 7. 9. 1965.

Izstopi:

1. Ocepek Ljudmila, previjalka, izstopila 14. 8. 1965,
2. Najdov Marjeta, tkalka, izstopila 18. 8. 1965,
3. Jakopič Marjana, uslužbenka, izstopila 17. 8. 1965,
4. Letnar Ciril, sušilec preje, izstopil 21. 8. 1965,
5. Breznik Alojzija, tkalka, izstopila dne 21. 8. 1965
6. Glavan Amalija, tkalka, izstopila 31. 8. 1965,
7. Vilman Rezka, tkalka, izstopila dne 31. 8. 1965,
8. Vrhovnik Marjan, tkalec, izstopil 31. 8. 1965,
9. Hribar Anton, mazač strojev, izstopil 28. 8. 1965,
10. Debevec Milena, šef računovodstva, izstopila dne 31. 8. 1965,
11. Nograšek Milka, tkalka, izstopila 1. 9. 1965,
12. Koncilja Ivanka, prikojevalka, izstopila dne 9. 9. 1965,

Poročili so se:

Bolhar Milena, pripravljalnica in Bohorč Franc, pom. tkal. mojstra.
Kobale Vika, poročena Andrejka, tkalka,
Zupan Anton, pomočnik tkalskega mojstra.
Novoporočencem želimo mnogo sreče in medsebojnega razumevanja.

PEŠCI!

Da bi bili pešci na cesti bolj varni, določa zvezni temeljni zakon o varnosti prometa na javnih cestah, ki je stopil v veljavo 4. aprila 1965, da morajo hoditi pešci po skrajni levi strani ceste in ne več po skrajni desni strani ceste, kot so hodili doslej.

HOJA PO SKRAJNI LEVI STRANI CESTE JE VARNA,

- ker prej opazite nasproti vozeče vozilo,
- ker se lažje umikate nasproti vozečim vozilom,
- ker vas tudi vozniki, ki vam vozijo nasproti, prej opazijo.

NE POZABITE, DA NI DOVOLJENO:

- postajati na vozišču,
- prečkati cesto izven prehoda za pešce,
- ovirati vozila, ko prečkate cesto.

PRI HOJI IN PREČKANJU CESTE BODITE VSELEJ PREVIDNI!

VOZNIKI!

Ko se približujete prehodu za pešce, prilagodite hitrost vožnje tako, da boste vozilo lahko tudi ustavili.

Upoštevajte pravice pešca!

VOZNIKI IN PEŠCI!

Upoštevajte pravice drug drugega in bodite obzirni! VSEM UDELEŽENCEM V PROMETU!

Bodite zlasti pazljivi na otroke, invalide ter starejše in slabotne ljudi!